

Decanus Collegii Philosophici In Academia Ienensi M. Wolfgangus
Heider L. S. P. D. : Quod Populus Judaicus De Captivitate Et Servitute
Babylonica Psalmo 137. preßis & flebilibus queritur modis suis de miseriis
ac lachrymis, & hostium de crudelitate, in solentia, fastu & insultu ... P. P.
Calend. Novembr A. O. R. 1617

Ienae

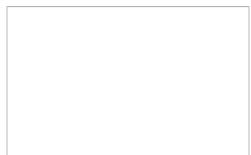
Heider, Wolfgang

Phil 2° 00268/02 (122)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006792

urn:nbn:de:urmel-4f4a0215-9fbf-45e6-a76c-ba7f355939df3-00006091-18

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

DECANUS COLLEGII PHILOSOPHICI IN ACADEMIA JENENSI M. VVOLF-GANGUS HEIDER L. S. P. D.

VOD POPULUS JUDAICUS DE CAPTIVITATE ET SERVITUTE BABYLONICA

Psalmo 137. presis & flebilibus queritur modis suis de miseriis ac lachrymis, & hostium de crudelitate, in solentia, fasti & insultu: id Ecclesia novi testamenti de malis longe gravioribus, que sub impietate & tyramide pontificum multis retro fculis perituli, lamentari potest, & deploare. Quid enim servitutis fuit quā animas, quā corpora, quā fortunas, quod non toleravit? Quid iequum hierarchus & Ecclesiastica, & Politice, & economicae, quod non passa fuit? Diluvium nullum est diluvium his pre malis, quibus Cacus ille Aventinus omnem orbeh Christias num obruit, demerit, suffocavit. Anime hominum, ut cetera mittam, per petuis dubitationum fluctibus jactata fuerunt, & metu purgatorii, quod quidem gurses inexchanstus fuit avaritia pontificis, ad desperationem adacta. Corpora macerata a fuere jejuniis, & superflitoso ciborum delectu, peregrinationibus longinquis exhausta, flagris & scuticis ad sanguinis effusionem usq; ceso, impuro calibra excarnisata, & bellorum cadibus immannissimū deleta. Fortuna orbis Christiani varius & prius inauditus rapinarum generibus ita direpta sunt, & Roman delata: ut Imperium cum effet florissimum tribuit & vestigibus ab hoc seruo servorum multis nominibus superatum fuerit. Ordo Ecclesiasticus qui docendi partes in Ecclesia sustinere debebat, utrumq; rapuit gladium de foro longe magis quam de choro sollicitus. Magistratus eō tandem miserie devenit, ut à Pontifice nostro pendere, ut hanc adorare bestiam, ut sandalia superbisimi sacrificuli oculari, ut denique pedibus hujus filii perditionis colla & dorso sus submittere cogeretur. Oeconomie quantum labii & matrimoniū prohibitionis, & confusione libidinum, & liberorum è patria potestate seductione apersum sit, vix est ut paucia explicari dicendo posst. Cum itaque tot & tantis à malis per ministerium Divo Lutheri nos liberarit Deus, & Ecclesia rebus publicis pacem & auctoritatem pristinam, & economiis vero quietem & dignitatem suam restituerit: tria sunt pietatis que nobis incumbunt officia. Primo quidem Deo, illi patrulum inum, à quo descendit omne donum perfectum, protantis beneficis gratias agamus nonquam intermoritoras, & manus nostraras una cum Moysi semper ad occasum usque hujus vita mortalitā calcum versus tollamus. Deinde vero ut conjunctus viribus hunc communem pietatis & veritatis ac libertatis Christiana hostem aggrediamur, & cum Eliā maledictus illos sacrificulos Baalim, non corporeis quidem armis, sed ancipiit doctrinae certis gladio: quidquid tandem gratianobis intendunt sit apud eos, quos hac meretrix Babylonica plurimū suis inebriavit, & fascinavit. Deniq; ut tantorum beneficiorum memoriam ad omnem usq; propagemus posteritatem, cujus rei gratia anni Jubilee celebratio Serenissimus, & Illustrissimus à Principibus & Dominis, Du. JOHANNE GEORGIO Eleflore, & Du. JOHANNE ERNESTO junore, Ducibus Saxonia, Julie, Clivio, & Berga &c. Dominis nostris clementissimi, prudentissimo instituta fuit consilio, & jam feliciter peragi cepta. Ad hanc itaq; gratiamentis declaracionem erga Deum, & hostiū jurati dejectionem, & sera posteritatis curam cum omnes piis accurrere debeant, & aliquid operarum conferre: id ipsum sui quoque muneric esse duxit Utr. Reverendus & Humanissimus Dn. M. ERASMUS REINHOLDUS Pastor Ecclesie Ermelsiana in Saxonia vigilansissimus, qui cum reverentia sularum gratia in patria, quam habet Salfeldiam, aliquot diebus subsistere cogeretur. Carmen seculare de hoc nostro Jubile scriptum & illud quidem, quāres grave & eruditum, qua verba politum & tersum, qua metrum elegans & jucundum die crastino post 2. pomeridianam, quod Deus bene vertat, publicè recitare constituit. Hanc ad panegyricū ut Academia nostra cives frequentes confluant, & benevolas dicentes aures praebeant, & rogamus & hors amur. Audient ea, qua & vera, & accommodata temporis, & fructuosa, & canis platonicius, quæ sequenti potius die quam precedenti, iuvabant, similitima futura. Fauxit Deus Opt. Maximus, ut centum post annos Jubilium secundum nostrā posteritatis omnē per orbem Christianum feliciter ac quiete celebret; &

Nati natorum & qui nascentur ab illis.
P. P. Calend. Novembr. A. O. R. 1617.

Litteris Johannis VVeidneri.

urn:nbn:de:urmel-4f4a0215-9fbf-45e6-a76c-ba7f355939df3-00006091-24